אש קודש — לשמיני עצרת

ביום השמיני עצרת תהיה לכם וכו' פר אחד איל אחד, ואיתא במדרש ר"ת (פ' פנחס) משל למלך שעשה סעודה ז' ימים וזימן כל בני המדינה וכו' כיון שעברו ז' ימי המשתה אמר לאוהבו וכו' נגלגל אני ואתה במה שתמצא בליטרא של בשר או ליטרא של דג או ירק, כך הקב"ה אמר לישראל כל קרבנות שהקרבתם בז' ימי החג על או"ה הייתם מקריבים אבל ביום הח' נגלגל אני ואתם במה שאתם מוצאין בפר אחד באיל אחד עכלה"ק, וצ"ל מה מרמז לנו זאת שנגלגל בליטרא בשר דג או ירק, ולמה באמת לא יקריבו ביום השמיני בשמחת ישראל גם כן קרבנות רבים כמו בכל החג.

ואפשר כי איתא בסנהדרין דף צ"א וארי"ח ב"א ארי" עתידין כל הנביאים כולם אומרים שירה בקול אחד שנאמר קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו עכ"ל הג'. ומה מרמז לנו בזה שהנביאים יאמרו שירה בקול אחד, וחוץ מזה הא שם בפסוק הזה בישעי' נ"ב ח' פרש"י על צופיך, פשוט צופים שמעמידין על החומות והמגדלים לבשר ולראות מי בא לעיר, אבל זה אינה קושיא כי כמה פעמים מוזכר בגמרא צופים על הנביאים, כמו מנצפ"ך צופים אמרום, בריש מגילה, (דף ב' ע"ב) ובטח בכל מקום היא בכוונה.

ואפ"ל ששם וכאן רמז אחד לנו מרמז. כי נודע שאותיות הכפילות של מנצפ"ך הם בחי' דין, מפני שמצמצמים את התיבה שלא תתפשט יותר, כי אחרי אותיות הכפילות אין כותבים יותר, והנה השינוי שבין אותיות הפשוטות של מנצפ"ך לבין אותיות הכפילות היא רק בכתב, כי במבטא ודיבור אין חילוק ביניהם, והכתב יכול לקבל יותר אור מאשר הדיבור, כמו שרואין מהגמרא לא כמו שאני נכתב אני נקרא, נכתב בהוי' ונקרא באדנ', היינו שהכתב יכול להכיל גם עתה התגלות הוי', משא"כ הדיבור שרק במקדש ולעתיד יאמרו ויכול להיות שזהו הענין שמנצפ"ך צופים אמרו, או כמו שמסקינן בגמרא שכחום וחזרו ויסדום, כי נודע שהתגלות הדין הוא למעלה מהתגלות של רחמים, רק שלעת עתה קשה לקבלו ולהשיגו ונעשה ממנו דין ועונש ח"ו, בתחילה עלה במחשבה וכו' במדה"ד, ורק מפני שראה שאין העולם מתקיים שיתפה למדה"ר, ולעתיד תהי' העבודה בלוים וההלכה כב"ש בחי' דין כמ"ש מהארי" זצ"ל, ובעוה"ז העבודה בכהנים והלכה כב"ה בחי' חסד, לכן הצופים, כמו שהצופה עומד במקום גבוה ומביט ממעלה למטה כן הנביאים שראו הכל מלמעלה ממדרגת קדשם תקנו את מנצפ"ך בכתב, שהכתב, שבו אפשר לעשות התגלות יתירה, יתגלה בו ההתגלות הגדולה של בחי' לעתיד אשר בדין, מה שחוץ מהכתב א"א לגלותו, היינו מכל צרות ישראל דין ועונש, גילו הם שבאמת היא התגלות יתירה, רק כיון שהעולם עוד אינו ראוי לקבל התגלות יתירה של לעתיד נעשה דין ועונש מזה לכן פעלו הם שעכ"פ בכתב באותיות מנצפ"ך תמשך ותתגלה גודל ההתגלות, ועי"ז נמתק הדין מישראל.

אבל רק מפני שהנביאים הביטו על צרות ישראל כצופים מלמעלה לכן ראו בהן גודל האור משא"כ מי שמביט מלמטה על צרות בלבד קשה לו לראות את האור שבו, ומש"ר אמר לד' למה הרעותה לעם הזה, כי בנ"י הלכו אז באותם מחשבות ודיבורים כמו אנחנו, הנה צפינו לישועה ואמרנו עוד רגע ונושענו, ולסוף עוד הרע לנו ועוד חזקו הצרות, ואמר מש"ר לד' אני יודע ורואה שהכל לטובה אבל למה הרעותה לעם הזה שהם אין יכולים כבר לסבול הצרות, ובשביל זה את הטוב שבהן אינם רואין.

והנה היו נביאים שאמרו תוכחה ושירה, והיו נביאים שאמרו רק תוכחה וגילו את העונש אשר יבא ח"ו, משא"כ לעתיד יתגלה שבדברי כלם רק שירה היתה כיון שאז יתגלה האור שבדין ויתמתק הכל לרחמים, וזה עתידים כל הנביאים לומר שירה בקול אחד, בדברי כולם רק שירה יתגלה והראי' מהפסוק קול צופיך וכו' מפני שצופים ממעלה למטה לכן גם מהדין יגלו הרחמים.

ובשמיני עצרת שהוא בחי' היחוד הגדול ישראל עם הקב"ה כנודע אמר ד' נגלגל וכו' בליטרא בשר דג וירק ותדע שלא בשעה שטוב לך לבד רק גם בשעת הצמצום ח"ו מתיחד הקב"ה עם ישראל, ומזה תתגלה הישועה במהרה.